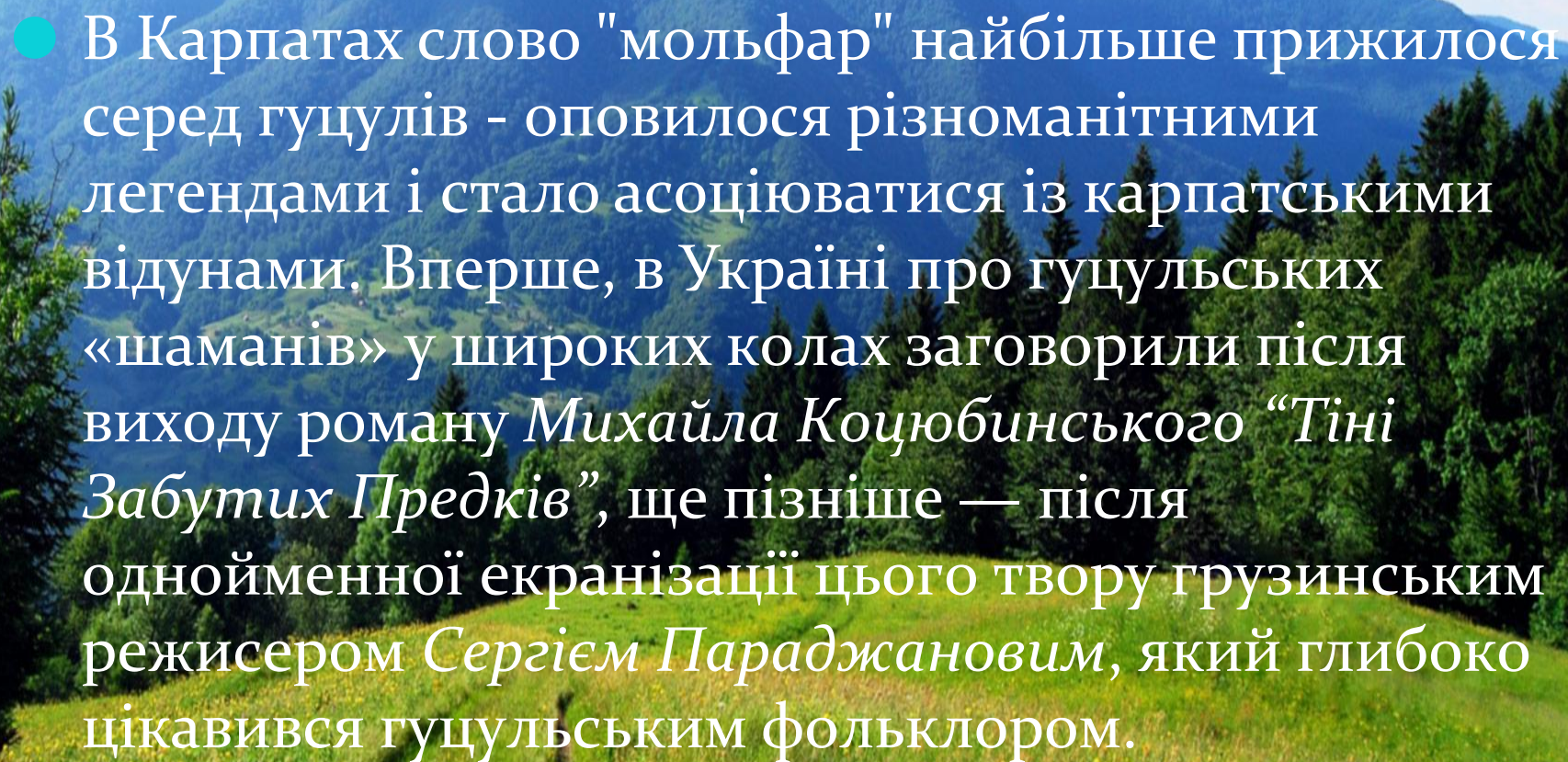

Мольфарство

МОЛЬФАРИ - ХРАНИТЕЛІ КАРПАТСЬКИХ ТРАДИЦІЙ

- З незапам'ятних часів в Карпатах живуть люди, які одержали від Бога дар бачити та відчувати Всесвіт по-особливому, на рівні Творця. Вони підтримують закони Природи, володіють досконалими знаннями про Людину, спілкуються з душами померлих Предків, оздоровлюють людей від недуг, а також можуть керувати природними стихіями, надавати предметам магичної ролі та особливостей. Їх називають по-різному: *ворожбитами, відунами, мольфарами.*

-
- В Карпатах слово "мольфар" найбільше прижилося серед гуцулів - оповилося різноманітними легендами і стало асоціюватися із карпатськими відунами. Вперше, в Україні про гуцульських «шаманів» у широких колах заговорили після виходу роману Михайла Коцюбинського *“Тіні Забутих Предків”*, ще пізніше — після однойменної екранізації цього твору грузинським режисером *Сергієм Параджановим*, який глибоко цікавився гуцульським фольклором.

- Ось, як про карпатських відунів розповідає сам мольфар, покійний знахар, уродженець села Верхній Ясенів Михайло Михайлович Нечай: “...Основна могутність мольфара у його словах та співах. Мольфар здатний творити як добро, так і зло. Кожному мольфару притаманний свій неповторний, так би мовити, стиль роботи. Деякі з них народжуються з магічними знаннями, інших вчать. Одні оволодівають чорною магією, другі — білою. Мольфар має бути глибоко духовною особистістю, так як він звертається до Бога та небесних сил з проханням про допомогу.

*Мольфар М.М.
Нечай*

- Селилися мольфари, переважно, на окраїнах сіл, високо в горах, де до них важко було підступитися. Однак, мольфари не були відлюдниками. Жили з жінками, які допомагали їм по господарству, уміли бути щирими і вірними приятелями, порадниками, але і скривдити себе теж не дозволяли.

● Не всі мольфари
були похилого
віку, в народі їх
знали по-різному:
дужими,
вусатими,
бородатими, з
важким поглядом
оповитими
чорним густим
волоссям, у
косматій гуні.

- **Доповнює образ карпатського мольфара - чарівний гуцульський кіт.** Бо тварини саме цього кольору допомагають відунам у їх таїнствах. *Кіт для мольфара* - то провідник космічної енергії, оберіг дому. Тому, присутність кота на магічних обрядах, у багатьох випадках, є необхідною, бо гарантує успішність. *Вважається, що чорна кішка відвертає блискавки від будинку і відганяє злодіїв.*

- Через їхні надзвичайні здібності та малочисельність, мольфарів боялися й водночас цінували, їх вважали покровителями сіл, на них покладалася духовна відповідальність за їх мешканців, захист від природніх стихій і потусторонніх сил. У критичних ситуаціях саме в мольфара шукали порятунку, через що їх часто порівнювали з Богами.

- З приходом християнства, зміст мольфарства був покручений, а мольфарів стали ототожнювати із зловорожими чорнокнижниками, які буцім-то роблять шкоду людям. З будівництвом церковок у карпатських селах мольфарів майже не стало, їх витіснили місцеві парохи.

Дякую за увагу!

